

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

U pravištvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Nadaljevalje specialno debato o državnem proračunu in o finančnem zakonu za tekoče leto, prišla je zbornica poslancev v 9. dan t. m. do odstavka o srednjih šolah in tu unela se je več nego živahna debata. Minister Conrad, ki nam do sedaj še nikdar ni dal povoda, da bi zrlj vanj s posebno zaupnostjo, temveč si vedno vestno prizadeval vzbujati v nas kolikor možno živo antipatijo, ostal je tudi pri tej debati dosleden, pokazavši izpod dolgega plašča pravljivosti in sladkih obljub pravo pravcato konjsko kopito — sedanje vlade, ter pri tem nas potrdil v preverjenji, da dokler on posluje v ministerstvu za uk in bogočastje, smemo se z matematično gotovostjo nadejati vsekdar odločnega odpora pri vseh naših še tako naravnih, še tako opravičenih zahtevah.

Dasi tedaj gosp. naučnega ministra dobro poznamo in smo trdno preverjeni, da glavna modrost vlade obstoji v tem, da se dovoli budget, vendar bi nikdar ne bili pričakovali porogljivo frivolnih besed, katere je izustil pri tej priliki minister Conrad, rekoč o Tonklijevi resoluciji, da je vlada ne more smatrati resno. Naše opravičene želje, izražene v omenjeni resoluciji, so tedaj ministru Conradu le šala, burka v parlamentarnem predpustu! Dobro zavrnil je sicer Conrada gosp. dr. Vošnjak, a desnica obnašala se je v obče tej izjavi nasproti prehladno, kakor sploh pri vsej tej debati nismo imeli prilike občudovati zborniške večine „eisernen Ring“, kajti ne gledé na to, da je na desnici več poslancev manjkalo, tudi sicer ni šlo vse, kakor bi moralo, in jako nepovoljno učinkuje na vsacega, da so se vse resolucije zopet povrnilé nazaj v odsek.

Glavna misel Conradovega govora je ta, da srednje šole, kakeršne so že v Kranjskeji, za druge slovenske pokrajine neso možne in da so v tej zadevi razen deželnih zborov, deželnih zastopov, jedino kompetentne le deželne šolske oblasti. Po tej argumentaciji bilo bi naravno, da, ker sta deželni šolski

svet štajerski in koroški našim zahtevam dijamentralno nasprotna, bi mi slovenskih paralelk na Štajerskem in Koroškem nikdar ne doživeli.

Za Conradom oglašil se je vitez Moro, trdeč, da je Tonklijeva resolucija za Koroško odvisna, kajti v Koroški sta dve popolni gimnaziji v Beljaku in v Celovci, spodnja gimnazija v Št. Pavlu in realka v Celovci, vkupe 29 razredov s 670 dijaki, mej katerimi je le 57 Slovencev, tedaj bi bila izpeljava resolucije predraga, da vrhu tega na gimnaziji v Celovci slovenščino poučuje rojen Kranjec, ki je pa v prvem oddelku moral pričeti pouk v nemščini, ker dijaki slovenske narodnosti, prišedši na gimnazijo, slovenskega učnega jezika razumeli neso.

Tu je g. Moro sam jasno objavil, kako je stanje v ljudskih šolah na Koroškem glede slovenščine.

Grof Coronini skliceval se je na svojo pred 9 leti predlagano resolucijo, po kateri naj bi se na materinščino Italijanov in Slovencev v Goriški ozir jemalo, katera resolucija bila je v premenjeni obliki tudi vzprijeta, a po vladi ne izvedena. Sedaj so druge razmere. Takrat reklo se je, da slovenski jezik nema dovolj učnih sredstev, ta ugovor je vlada sama uničila z znano naredbo za Kranjsko. Zavzema se na dalje za italijansko prebivalstvo v Goriški, se povoljno izraža za Tonklijevu resolucijo in trdi, da prebivalstvo živahno želi znanje nemškega jezika, ter konečno priporoča svoj dostavek k resoluciji.

Za njim govorili so naši poslanci dr. Vitezić, dr. Tonkli in dr. Vošnjak, katerih govore priobčimo po vrsti v prihodnjih listih.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 12. marca.

Razmotrivajoč generalno debato avstrijskega državnega zbora o budgetu pravi „Nordd. Allg. Ztg.“ na koncu: „Generalna debata o budgetu

nehala je, kakor se vidi, s političnim, govorniškim in moralnim uspehom vlade. Mnogi poslanci, ki so lansko leto še vzpored z levico zanikavali vladi budget, glasovali so danes za prehod v specialno debato. Iz velikega „govorniškega boja“, kateri je opozicija tako gromeče napovedala, odnesla ni levica drugih znamenj zmage, nego nekaj pušic, ki jej trdno tiče v mesu“.

Poročali smo že o škandalih, ki so se godili na komersu nemško-nacionalnih vseučiliščnikov dunajskih v spomin Wagnerju. Pri tej priliki je bil navzoč tudi nek bavarsk „burš“, katerega je pri odhodu spremilo do severnega kolodvora mnogo dijakov s Schönererjem na čelu, vsi s plavicami na prsih, ter mu zadnji pri slovesu podal velikansk šopek plavic, češ, naj one govoré, kar on izustiti ne smé. — „Politik“ pripoveduje, da bodo te nerednosti imele svoj konec pred kazenskim sodiščem. Jedni pravijo, da se je storila objava proti Schönererju na temelji §. 312., drugi §. 314., tretji, da zavoljo motenja javnega miru, četrtri zopet, da zaradi veleizdaje. Mogoče je tudi, da je več pregreškov spojenih. Ona dijaška društva „buršev“, ki so se udeležila komersa, se bodo baje razpustila. Akademski senat hoče postopati z vso ostroostjo pri tej zadevi. Na vsak način se bode pričela disciplinarna preiskava; ker je pa že mnogo dijakov na počitnicah in hoče rektorat dočakati policijske akte, se bode moglo še le po velikonočnih počitnicah o tem odločno sklepati. — Nemško-avstrijsko bralno društvo dijaško je policija zavoljo dogodkov pri Wagnerjevem komersu že razpustila. Pri generalnem zboru nemške čitalnice na tehniki proužročili so somišljeniki Schönererjevi, tako zvana germanska stranka, tak škandal, da sta društvena pokrovitelja, profesorja pl. Hauff in dr. Rziha odložila svoja dostojanstva in izstopila iz društva. Zbor se je preložil, predno ga je navzočni komisar mogel razpustiti. —

Vnanje države.

Ruski dvor preseli se za postnega časa v Gačino. Slavnosti kronanja v Moskvi ne bodo trajale dlje nego osem do devet dnij. Dvorno ministerstvo izrazilo je željo, da naj bi zastopniki tujih vlastij tvegali se naprave posebnih svečanostij v Moskvi; te bi se dale eventuelno napraviti v Petrogradu. —

LISTEK.

Junak našega časa.

(Roman M. Lermontova posl. J. P.)

Pečorinov dnevnik.

II.

Knežna Mary.

26. junija.

(Dalje.)

— Nikakor ne, gospod doktor! bodite brez skrbij; jaz se jim kar tako ne podam.

— Kaj hočete storiti?

— To je moja tajnost.

— Le glejte, da ne boste izgubljeni . . . pomislite: na šest korakov!

— Doktor, čakal vas bodem jutri ob štirih, konji bodo pripravljeni . . . z Bogom!

Do večera sedel sem doma, zaprt v svoji sobi. Prišel je strežaj klicat me h kneginji, a ukazal sem mu reči, da sem bolan.

Dve je ura po noči . . . a še nesem zaspal . . . Dobro bilo bi, da bi se malo naspal, da bi se mi ne tresla roka. Sicer pa na šest korakov zadeti ni težavno. A! gospod Grušnicki! vaša goljufija se vam ne bo posrečila . . . Premenila bova uloge: sedaj bo prišla na me vrsta čitati strah na vašem lici. Vi mislite, da bom jaz kar tako postavil svoje čelo . . . a mi bomo žrebali . . . in takrat . . . takrat . . . kaj če bi bila njemu sreča mila? Če me zapusti zvezda sreče . . . Ni se bati, bila mi je že dolgo verna.

A kaj? če umrjem, izguba za svet ne bo velika; saj je meni samemu dolgčas. Jaz sem kakor človek, ki se mu zdeha na plesu, in samo zato ne gre domov, ker še ni prišel voz. A kadar je voz pripravljen . . . z Bogom! . . .

Ko premišljuje svojo preteklost vprašam se nejevoljen: Zakaj sem se rodil? Zakaj sem živel? . . . Bil sem pač za kaj višjega odločen, ker čutim v sebi neizmerne sile . . . A jaz nesem uganil, zakaj sem poklican, udal sem se zapeljivim, pustim in nečimernim strastim; iz njih plavža prišel sem

trd in hladen kakor železo, a utratil sem na veke plamen plemenitih hrepenenj — boljši cvet življenja. In kolikokrat igral sem že od tistega časa rolo sekire v rokah usode. Kakor šiba padal sem na glave nedolžnih žrtev, često brez jeze, a vselej brez pomilovanja . . . Moja ljubezen nikomur ni prinesla sreče, ker jaz nesem žrtvoval ničesar za one, katere sem ljubil: ljubil sem zase, za svojo zabavo; skušal sem le zadovoljiti čudno potrebo svojega srca; poželjivo požiral sem njih čuvstva in njih nežnosti, njih veselja in njih radosti — a nikoli se nesem mogel nasititi. Kakor lačen in utrujen človek zaspi od onemoglosti, videč pred seboj najboljša jedila in vina, z veseljem požira darove svoje domišljije in zdi se mu, da mu je bolje: a kadar se prebudi — sanje izginejo . . . čuti podvojen glad in obupanje.

Jutri morda umrjem . . . in nikdo ne bo ostal na zemlji, ki bi me bil umel po polnem. Jedni imeli me bodo za boljšega, drugi za slabšega, kakoršen sem bil v resnici . . . Jedni porekó: bil je vrl mladeneč, drugi — bil je pravi malopridnež. Niti prvi

„Agence Havas“ poroča iz **bulgarske** prestolnice, da je synod odstavila metropolita v Sređci, Miletija. Miletius se je podvrgel temu izreku ter prostovoljno odšel v Monastir. Ministerski predsednik Sobolev pozval je metropolita pred-se, hoteč braniti ga proti ukrepu synoda, a on mu je odgovoril, da zamore le na povelje synoda zopet vrniti se.

Prestolonaslednik **angleški**, princ Wales-ki imenovan je nemškimi feldmaršalom. „Times“ razpravlja v dolgem uvodnem članku, da je to imenovanje velikega pomena in da dobi še večjo važnost kot znamenje popolnega soglasja nemške in angleške politike. Bismarckovo visoko stališče da je zadnje čase Angležem mnogo uslug napravilo v marsikaki diplomatični zapletki. Sovražniki Nemčije so tudi nasprotniki Anglije in narobe. — Na drugem mestu razpravlja „Times“ nevažni pomen podonavskega vprašanja, ker da je izgubila Donava vsleži železnice skoro ves trgovinski pomen. — V sobotnej seji konference imela se je podpisati pogodba, katere ratifikacija bode trajala tri tedne. Prihodnji mesec sestane se evropski podonavski komisijon k prvi seji na podlagi nove pogodbe.

Dopisi.

Iz Ptujja 10. marca. [Izviren dop.] (Dr. Karl Bresnig, bivši ptujski župan, na zatoženi klop.) Je li mar ta mož tako imenitna oseba, da hočemo o njem v našem dnevniku pisati? Ne, ni imenitna oseba, ali še pred par meseci je nosil zvonec po našem mestu in slušalo je tega „moža“ vse naše „liberalstvo“. A pred zadnjo občinsko volitvijo odprle so se vender našim meščanom oči, — nikdo se ni brigal za njega in zdaj ga obsojajo njegovi bivši pajdaši tako, kakor smo ga mi od nekdanj obsojevali, kajti v njem smo videli človeka-farizeja in pravega renegata. Znal se je toli časa hliniti našemu meščanstvu, da si je napolnil žepe, potem pa z Bogom v južne dežele z novci, katere je izgubil od našega ubozega Haložana. Navedeni farizejski renegat je bil leta 1880. ne le župan ptujskega „nemškega“ mesta, temveč tudi načelnik krajnega šolskega sveta slovenske šole! Pravijo, da dvema gospodoma ni mogoče ob enem služiti. Dr. Bresnig pa je vender to prav dobro razumil, kar je ravno iz predstoječega razvidno, in zato se je hvalisal: „ich stehe an der Spitze einer „deutschen“ Stadt und einer slovenischen Schule!“

Načelnik ali sploh ud krajnega šolskega sveta biti je častno mesto, katera mesta se imajo brezplačno opravljati. (Dež. p. od 8. februarja 1869. §. 22.) Toda dr. B. bil je, akopram jurist, družega mnenja in zaračunal si je mej družim kot načelnik krajnega šolskega sveta slovenske šole za l. 1880 sledeče:

4. jan. 1880. Pismo g. Francu, za doposlanje nekega računa . . .	— gld. 80 kr.
Prepis	— „ 10 „
Pop. kol. eksp. in poštnina . . .	— „ 10 „
7. jan. pismo g. Francu . . .	— „ 60 „
Prepis, pop. kol. in eksp. . . .	— „ 10 „
12. jan. 8 vabil na obč. predstoj-	

nike zavoljo podpisa dolžnega pisma à 50 kr.	4 gld. — kr.
25. jan. Predložitev šolskega računa pro 1879	1 „ 50 „
Prepis, papir, kol. in eksp. . .	— „ 35 „
5. marca. 6 opominjevalnih pisem na občine à 50 kr. . . .	3 „ — „
10. marca. Predložitev šolskih zamud	1 „ 20 „
Prepis, pop. kol. in eksp. . . .	— „ 30 „
13. marca. Naznanilo okrajnemu glavarstvu	1 „ 20 „
Prepis, pop. kol. in eksp. . . .	— „ 30 „
17. marca. Dolžno pismo sestavil Pota za legalizovanje	25 „ — „
26. marca. Prošnja zavoljo koroboriranja dolžnega pisma . .	2 „ 50 „
Prepis, kol. pop. in eksp. . . .	— „ 70 „
Prošnja za obrok obč. hranilnici	1 „ 50 „
Prepis, pop. kol. in poštnina . .	— „ 40 „
24. aprila. Sestavljenje neke uloge zavoljo obč. Podvince	20 „ — „
2. maja. Več potov zavoljo legalizovanja	3 „ — „
4. maja. Prošnja za koroboriranje dolž. pisma	1 „ 50 „
Prepis	— „ 20 „
15. maja. Popravljen uloga . . .	2 „ — „
21. maja. Prošnja za intabulacijo	5 „ — „
1. junija. Sestavljenje aktov . .	1 „ 50 „
16. julija. Poročilo k št. 493 . .	3 „ 50 „
17. julija. 6 občin k plačilu opomnil	3 „ 60 „
21. sep. 2 dopisa na mestno in meniško župnijo zavoljo označila, zadevajočega šolskega službo	1 „ 20 „
2 oznanila	1 „ — „
12. okt. Sestavljenje proračuna pro 1881	1 „ 50 „
8kratni prepis in 8 pisem . . .	2 „ 40 „
6. nov. Predložitev šolskih računov in računov zidanja, zadevajoč občino Kicer, okrajnemu zastopu	2 „ — „
7. nov. Pismo g. Šribel-nu . . .	— „ 60 „
10. nov. Pismo g. Schweigl-nu o zaključku seje	— „ 70 „
Prepis, kol. eks.	— „ 30 „
Pismo šolskemu vodstvu	— „ 70 „
Intervencija zavoljo stanja šolskega poslopja	5 „ — „
Sestavljenje računa zadevajoč zidanje	20 „ — „
Prepis	2 „ — „
Sestavljenje stoškovnika	1 „ 50 „
Prepis	— „ 60 „
to je skupaj svotica	154 gld. 7 kr.

Te peneze je g. načelnik tudi prejel, vsaj se nikdo ni drznil dru. B. ugovarjati!

Predstoječi znesek dr. B. ni zaslužil, tudi mu

po vsej pravici in resnici ni šel, torej ga bode moral, ako ga krajni šolski svet toži, vrniti, ker ga je po krivici v žep utaknil. Pa kaj je to proti ogromni svoti, katero jo dr. B. v teku svojega 6 letnega službovanja kot „rechtsconsulent“ tukajšnje hranilnice izgubil!

Mož se je očitno izrazil: „unsere (deutschliberale) Pflicht ist es, den Bauer zu Grunde zu richten“, in posluževal se je prav marljivo tega svojega izraza, in ako so naše nekdanj bogate Haloze, bivša lastnina našega kmeta, zadnja leta popolnoma na beraško palico prišle, pripoznati moramo, da gre tu zasluga v prav velikej meri dr. Brezniku. In ta je bil malik naših nemčurjev, torej tudi ti ne zamorejo dosti bolj biti. „Willst du wissen, wer du bist, sage wer dein Umgang ist.“ In tako ljudstvo hoče z našimi novci gospodariti? Ti ljudje so v istini „liberalni“ za svoj žep in tacihi ima naša nemčurska klika na razpolaganje. Dobro je, da se mi taka fakta dobro zapamtim; vsaj se njihovo navajanje pri mnogih prilikah potrebuje. Kaj porečete vi lisjaki v Celji k vašemu bivšemu ljubljencu in soboritelju zoper „vindišarje“ in k navedenim faktom? To guljenje t. j. neopravičeno guljenje, — kajti dr. B. je zastopal humanitetni zavod — je večja pregreha, kakor pa dr. Kaminskijeva, kajti zadnji ni nikogar v nesrečo spravil, a prvi je celi ptujski okraj tako rekoč na beraško palico spravil in, ako mož želi, navedemo mu tudi v tej zadevi v nebo upijoča fakta.

Proč tedaj z nemčurskimi hinavci, farizejskimi renegati, kajti ti so nesreča vseh nesreč!

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) daroval je občini Vrbovo pri Il. Bistrici 200 gld. za zgradbo šole.

— (Znanstveno predavanje.) Včeraj čital je gosp. profesor Senekovič „O uplivu gozdov na klima“. To jako zanimljivo in poučno sestavljeno berilo je dan danes, ko se z gozdi jako brezozirno ravna, posebno umestno in želeli bi bilo, da se kmalu natisne. Kljub slabemu vremenu bilo je vender blizu 70 poslušalcev, mej katerimi tudi gosp. dež. predsednik Winkler.

— (Čitalnična društvena „beseda“), ki bi imela biti 18. t. m., odložila se je — zaradi priprav za V. Vodnikovo slavnost — na čas po Velikonočnih praznikih.

— (Volitev v okrajni zastop Celjski) ustavilo je namestništvo v Gradci brzojavno. Pa vsaj ne zaradi tega, ker imajo v trgih in mestih in v kmetskih občinah Slovenci večino?

— (Za pogorelce v Košani) daroval je presvitli cesar 600 gld. Pri dež. predsedništvu v Ljubljani in pri okrajnem glavarstvu v Postojini nabralo se je do sedaj 235 gld. 30 kr. Vrh tega daroval je gosp. Josip Lavrenčič v Postojini za vsakega pogorelca 30 desak.

— („Vrtec“, časopis s podobami za slovensko mladino,) prinesel je za mesec marcij naslednje poučno-zabavno berilo: 1. Laž-

niti drugi ne bodo imeli prav. Življenje res ni toliko truda vredno; a vender živim — iz radovednosti: vedno pričakuješ kaj novega . . . Res smešno in žalostno ob enem.

Poldrugi mesec sem že v trdnjavi. Maksim Maksimič šel je na lov . . . jaz sem sam, in sedim pri oknu; sivi oblaki zakrivajo gore, solnce vidi se skozi oblake kakor rumena pega. Mrzlo je; veter cvili in maje okna . . . Dolgčas mi je! . . . Sedaj jamem nadaljevati svoj dnevnik, ki so ga bili pretrgali izredni dogodki.

Prečital sem poslednjo stran: smešno! — Mislil sem umreti; a nesem mogel: izpil še nesem čaše trpljenja, in sedaj čutim, da bom še dolgo živel.

Vsa preteklost mi je še jasno in živo v spominu! Ne jedne črte, ni jedne sence pokončal ni čas.

Dobro se še spominam: tisto noč pred dvobojem nesem zatislil oči. Pisati nesem mogel: polastila se me je bila skrita razburjenost. Nekaj časa hodil sem po sobi gorin doli, potem se pa usel in odprl

roman Walter-ja Scotta „Šotlandski Puritanci“, ki je ležal na mizi; nekaj časa čital sem po sili, potem sem se pa tako zamislil v to čarobno pripovedovanje, da sem pozabil vse drugo . . .

Zdani se je. Moji živci so se pomirili. Pogledal sem se v zrcalo: na mračnem in bledem obrazu videlo se mi je, da nesem spal; oči pa, dasi malo mračne, blesketale so se mi živo in ponosno.

Vel sem osedlati konja, oblekel se in hitel v toplice. Ko sem se skopal v hladnej vodi, čutil sem, da so se mi povrile duševne in fizične sile. Izstopil sem iz banje svež in vesel, kakor bi se pripravljaj na ples. Zdaj pa naj še poreče kdo, da duša ni odvisna od telesa! . . .

Ko sem se vrnil, našel sem že pri sebi doktorja. Oblečen je bil v sive jahaške hlače in arhaluk, na glavi imel je pa čerkesko kapo. Zasmejal sem se, ko sem zagledal tega majhnega človeka pod to veliko kapo, njegov obraz že sicer ni bil vojnišk, a zdaj bil je še daljši kakor po navadi.

— Zakaj ste tako otožni? rekel sem doktorju. — Mar niste že stokrat z največjo ravnodušnostjo

pomagali ljudem na oni svet? Mislite si, da imam žolčno mrzlico; morda ozdravim, morda da umrjem, to in drugo se lahko pripeti; glejte na me, kakor na bolnika, katerega bolezni ne poznate — in vaša radovednost vzbudila se bo do najvišje stopinje; na meni zdaj lahko delate važna fiziološka opazovanja . . . Čakanje silovite smrti, — mari ni to prava bolezen?

Ta misel obodila je doktorja; bil je zopet vesel.

Sedla sva na konja. Doktor prijel se je z obema rokama za uzdo, in odjezдила sva hitro — imela sva kmalu trdnjavo in vas za seboj; prišla sva v ozko sotesko, po katerej se vije pot polzaraščena z visoko travo, in presekana na večjih mestih z gorskimi potoki, katere sva morala prebresti — v veliko obupanje doktorju, kajti njegov konj ustavil se je vselej sredi vode.

Ne pomnim jasnejšega in lepšega jutra! Solnce pokazalo se je ravnokar izza zelenih hribov, njega prvi žarki, ki še neso mogli premagati ponočnega hlada, napravljali so na me prijeten utis; v sotesko

njivi prijatelji (pesen). 2. Krepost ne pozna maščevanja (povest s podobo). 3. Sreča in Nesreča (povest). 4. Izgubljeni vol (povest). 5. Molitev (povest s podobo). 6. Opeharjen kmet (kratkočasnica). 7. Spužva ali goba. 8. Vrabec in konj (basen). 9. Ogerska kréma ali „czarda“ (s podobo). 10. Krško (zgodovinsko-mestopisni obrazec). 11. Karol Véliki in kovač. 12. Lov na veverice. 13. Drobtine, kratkočasnice, skakalnice in slovstvene novice.

— (Trtina uš) razširja se, kakor je razvidno iz gospodarstvene priloge „Slov. Gospodarja“, ne prestando in silovito. Leta 1880. bilo je v Brežiškem okraju po tej nadlogi okuženih 42 vinogradov v obsegu 5 oralov 461 □ sežnje. Leta 1881 pa že 291 vinogradov z 59 orali 6535 □ sežnji, a leta 1882 pa 652 vinogradov s 147 orali 686 sežnji in če pojde tako naprej, bode Bizelsko kmalu unčeno. Najhuje zadete so občine Kapela, Stara Kas, Vitmarska Vas in Brezje. Mislimo, da vlada premalo stori tej grozovitej nezgodi nasproti. Ugovor, da Hrvati proti trtni uši nič ne store, ne zdi se nam pravi vzrok razširjevanja, kajti v hrvatskih listih imamo večkrat priliko čitati, da se na Hrvatskem trtna uš ne le nič ne širi, temveč celo gine.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rizan (Risano) 11. marca. Od 43. pešpolka ubila je včeraj strela na Golem Vrh dva moža, 2 težko, 8 pa lahko ranila.

Baden-Baden 11. marca. Ruski državni kancelar knez Gorčakov umrl danes zjutraj ob 4. uri.

Pariz 11. marca. Policija razgnala je brez upora vse većinoma iz radovednežev obstoječe tolpe, ki so se popoldne nabrale pred mestno hišo in na „Place Trone.“ Kakih 15 demonstrantov zaseženih.

Atene 11. marca. Komundorus umrl. Pokopan bode v torek ob državnih stroških.

Zrušenje nove cerkve v Bohinjski Bistrici.

(Konec.)

Prične se sedaj zaslišavanje prič.

Prvi je Janez Dolar, ki je zletel prav z vrha zvonika, ko se je isti zrušil. Zasut je bil mej šuto na pokopališču in klical pomoči. Prišel je eden človek, a ni mogel pomagati; še le pozneje, ko jih je došlo več, izvlekli so ga iz razvalin. Priča pravi, da je Bevk že znal, da stvar ni v redu, kajti rekel je, da ne bode zidal več, če ne bode šlo po njegovem. A dasi je Bevk isti dan, ko se je zrušil zvonik, rekel, da naj nikdo ne gre na stolp, je pozneje vendar ukazal, naj gredo delavci na zvonik. Priča dospel je na vrh, a komaj je nekaj časa delal, klical je Bevkov sin: „Vse doli“, in ko je on še iskal svoje orodje, žlico in kladivo, podrl se je zvonik. Zlomil si je roko in tudi noge so mu bile zelo poškodovane. Ležal je celi mesec, sedaj mu je nekoliko bolje, a še zmirom je za delo nerabljev. Ko ga predsednik vpraša, ali tirja kaj odškodovanja,

odgovori, da misli, da nalašč nobeden ni na to deloval, da bi se zvonik podrl, da je bila tedaj božja volja, da se je tako zgodilo in da je on bil tudi gotovo vreden, da ga je Bog kaznoval, če vendar le malo.

Bevk je moral znati, da ni vse pravilno. Najprvo je rekel, da naj delavci ne gredo na zvonik, pozneje pa je nasprotno ukazal. Ko je Bevkov sin klical, naj gredo delavci z zvonika, ni ničesa povedal, da preti nevarnost, a v obče je bilo že prepozno.

Priča Tone Birk, 26letni čevljar, ki je delal pri stavbi cerkve, bil je tudi vrhu zvonika. Že v jutru delal je gori, potem prišel h kosilu (zajutruku), po kosilu pa se je vrnil zopet k delu na vrh zvonika. Bevk bil je malo prej, ko se je zvonik zrušil, tudi gori in že prej zjutraj bil je govor, da je šipovnik počil; o nevarnosti pa ni bilo govora. Ko je Bevkov sin klical, bilo je že prepozno. Priča pa je z vrh zvonika v cerkev. S prva ni vedel kje je, a ko je začul plat zvona, zdramil se je. Na glavi bil je težko poškodovan in še zdaj trdi, da težko dela, ker je bil 28 dni bolan in je še zdaj ves pobit. Ljudje so govorili, da je zidanje slabo in nepravilno, in že prejšnjo zimo so rekli, da se bo podrl. Bevk pa ni rekel ničesa. Ko ga predsednik vpraša, koliko zahteva odškodnine, zahteva 100 gld.

Priča Franjo Rabič, posestnik v Bohinjski Bistrici, bil je tudi na mestu, ko se je cerkev zrušila. Bil je ravno isti dan „na tlaki“. Reklo se mu je, da mu ni treba iti na zvonik, nego naj zbira opeko. Pridružil se mu je Tolar, ki je že na zvoniku bil in povedal, da so delavce doli gonili, ker zmirom pesek odletava. A pozneje se je reklo, da je le treba iti na zvonik. Tolar ni hotel iti in premišljeval je, ali bi šel ali ne. Ko se je tako leno pomikal proti zvoniku, zagleda kaplana Jeralo; zbal se je, da bi ga ne videl brez dela: kar pade prvi kamen. Vrglo ga je do „žagrade“ (sakristije), iz katere je izlezel po vseh štirih, nepoškodovan na prosto. Ljudje so že prej govorili, da zidanje ne bode stalno. Celo gospodje iz Trsta, ki so prišli gledat jezero, rekli so, da se bo cerkev podrla.

Izvedenca v stavbenih zadevah, gg. c. kr. nadinženir F. Ziegler in stavbeni mojster g. Treo, jako obširno izpovedujeta, zakaj se je zrušil zvonik in pripisujeta v prvej vrsti se ve da vzrok prešibkim kamnenim stebrom, katerih moč tudi po Bevku proti načrtu izpeljani podporni obok ni mogel pospešiti, ker ni bil pravilno sezidan. Stavba, pravi izvedenec g. Treo, delala se je bedasto, predrzno in vrhu tega brez vsega načrta in vodstva, tako da so se kazali že davno opomini, da je stavba slaba in se je bati zrušenja.

Priča Leopold Böckl, inženir pri kranjski in dustrijalne družbi, izpoveduje jako komično. Vsak stavek prične priča, Nemec po rodu, s „zum Beispiel“, „Natürlich“, kakor kak nekdanji feldwebel ali korporal. On se je jako zanimal za to stavbo in jo šestokrat ogledal, čudil se pa, da se je najprej zidalo brez uradno odobrenega črteža, potem pa ne

po uradno potrjenem načrtu. Govorilo se je, da če se bode pri birmi streljalo z možnarji, se bode cerkev podrla.

C. kr. inženir Grim pa mu je rekel, (to so besede priče ad verbum): „Ich bin froh, dass ich die Leitung des Baues zurückgelegt, es wurde nicht nach meinem Plane gebaut und ich wusste, dass die Kirche einstürzen wird.“ (Občno začudenje poslušalcev.) Spodnji kamneni stebri bili so dovolj močni, kajti jeden teh stebrov ostal je, dasi je vsa peza zrušenega stolpa padla nanj, popolnem cel, le zgornji so bili preslabi.

Priča Matija Ažman, kamnosek, v istini pravi prouzročitelj nesreče s svojimi toliko ponujanimi stebri, pravi, da je njegov svak Ambrožič napravil novi načrt s kamnenimi stebri, da bi bilo lepše; g. c. kr. inženir Grim pa je rekel, ko je prišel k njemu in vprašal, bodo-li kamenitni stebri pezo držali: „Je že dobro, pa g. župnika pozdravite.“ Grim pa je že prej vedel, da stebri ne bodo zidani, nego kamneni, pa ni rekel ničesa.

Dr. Mosché vpraša c. kr. inženirja Grima, kaj si je mogel g. župnik Mesar misliti, ko ni Grim odgovoril na dva pisma župnikova, če je Ažman sporočil: „Je že dobro!“ Grim molči!

G. župnik Mesar opomni, ko bi bil dobil odgovor, ravnal bi bil drugače.

Priča dr. Mencinger, tskrat odvetnik v Kranji, zanimal se je kot rojen Bohinjec za stavbo. Že prej je priča govoril s c. kr. inženirjem Grimom in ta mu je rekel, da se ne dela po črteži. Ko je šel dr. Mencinger obiskat svojo mater v Bohinj, malo dni pred katastrofo, ogledal je tudi novo zidano cerkev in izrazil napram Bevku in g. župniku svoje pomisleke, a Bevk je odgovoril: „Inženirji naj gredo —, vse je dobro zidano“.

Ko je dr. Mencinger povedal pozneje g. c. kr. inženirju Grimu, kaka je stavba, rekel je slednji: „Potem ni tako nevarno, kakor se je bilo bati“.

Priča Tomaž Walter, inženir, ki je bil z Grimom v enem uradu, pove, da mu je bil Grim naročil, naj izračuni moč kamnenih stebrov, in ko je priča izjavil, da so prešibki, rekel je Grim, da se bode itak odpovedal vodstvu stavbe.

Predsednik Kapretz: „Gosp. Grim, ako ste položili svoje mesto kot nadzorovatelj stavbe, bila bi vendar vaša sveta dolžnost, povedati resnico, zakaj to storite, ali c. kr. okrajnemu glavarstvu v Radovljici, ali g. župniku Mesarju.“ Grim molči.

Priča Janez Rabič, posestnik v Bistrici, pravi, da je vse nesreče v prvej vrsti kriv Ažman, on je silil kamenene stebre. V obče so govorili ljudje, da je vse preslabo zidano, g. župnik pa je odgovarjal, da že mojster vé, kaj dela.

C. kr. okrajni glavar g. Dralka iz Radovljice pove većinoma vse to, kar je v zatožbi in v teku obravnave omenjeno. On je izvrševal naročila višjih oblastij in silil g. župnika naj dobi tehnično izobraženega moža za nadzorovanje stavbe. Ko je Grim odložil, priporočal je g. stavbenega svetovalca Potočnika, a ta ni hotel ali mogel prevzeti.

še ni prihajal svit mladega dne; zlati solčni žarki osvetljevali so le skalne vrhove, ki so viseli na obeh straneh nad najinima glavama; gostolistnati grmi, ki so rastle v njih globokih razpokah, posipali so naju pri najmanjšem vetru s srebrnim dežjem. — Nikdar še nesem bolj ljubil prirode, kakor to jutro. S kakšnim veseljem gledal sem rosne kapljice na širokih listih divje vinske trte, ki so se lesketale pri solčnih žarkih v tisučerih različnih barvah! Radostno zrl sem v mejo do daljavo! Pot je bil vedno ožji, skalnate stele vedno strmejšje in strašnejše, na konci videlo se je, kakor bi se bile stisnile skupaj. Jezdila sva dolgo molče.

— Ali ste že spisali svojo oporoko? vprašal me je h krati doktor.

— Ne!

— Kaj pa, če boste ubiti?

— Naj se dediči sami poravnajo.

— Ali nemaš nobenega prijatelja, kateremu bi rad poslal poslednji pozdrav za slovo?

Zmajal sem z glavo.

— Ali ni ženske na svetu, katerej bi hotel zapustiti kaj za spomin?

— Vi hočete tedaj, da bi vam razkril svoje srce? . . . Glejte, jaz nesem več v onih letih, da bi povedal pred smrtjo ime svoje ljubice, ali pa zapustil svojim prijateljem šop pomadiziranih ali nepomadiziranih las. Ko mislim, da bom moral kmalu umreti, mislim samo na se; nekateri pa še tega ne storé. — Prijatelji, ki me že jutri pozabijo, ali pa kar je še hujše, ki se po mojej smrti izmislijo o meni Bog ve kake neumnosti; ženske, ki bodo objemale družega in me zaničevale, samo da bi se ne zamerile njemu: — Bog z njimi! Iz viharjev življenja odnesel sem samo nekaj idej — pa nobenega čustva. Davno že ne živim s srcem, a z glavo. Izprašujem in preiskujem svoje lastne strasti in postopke z veliko radovednostjo, a brez sočutja. V meni sta dva človeka: jeden živi v polnem smislu te besede, drugi pa premišljuje in presoja prvega; prvi se bo morda čez jedno uro poslovil na veke od vas; a drugi . . . drugi? . . . Poglejte doktor, tam le na

onej skali na desni vidijo se nedoločno trije ljudje. Ali so to najini nasprotniki?

Pognala sva konja.

Pod skalo bili so že v grmovji privezani trije konji; mi dva sva tudi najina privezala tam in odšla sva po ozke stezi na kraj, kjer je pričakoval naju Grušnicki z dragonskim stotnikom in nekim drugim sekundantom, katerega so klicali za Ivana Ignatjeviča, njegovega rodovinskega imena ne vem.

— Mi vaju čakamo že dolgo, rekel je dragonski stotnik z ironičnim smehljanjem.

Izlekel sem uro in mu jo pokazal.

In opravičil se je, da njegova ura prehiteva. Nekaj minut trajalo je neznosno molčanje;

naposled se je pa obrnil doktor k Grušnickemu.

— Jaz mislim, rekel je, — dasi sta oba izrekla, da se hočeta biti in tako zadostiti terjatvam časti, — bi se vendar dal vaju prepri mirnejše poravnati.

— Jaz sem že pripravljen, rekel sem.

(Dalje prih.)

Ko se je prebrala dolga vrsta raznih dopisov in aktov, sklence predsednik obravnavo in prično se govori državnega pravnika in zagovornikov.

Državnega pravnika namestnik trdi, da je zatožba po polnem opravičena. Kratko rečeno, prevzel je Bevk delo, kateremu ni bil nikakor kos, g. župnik Mesar umešaval se je v stavbene zadeve, katerih ni razumel, c. kr. inženir Grim pa je nepravilno zanemarjal svoj posel. Zatorej c. kr. drž. pravnik nasvetuje, naj se obsodijo vsi trije zatoženci.

Zagovornik Grima, dr. Suppan, zanikava krivdo svojega klijenta odločno in trdi, da ni bilo treba Grimu povedati, zakaj odloži vodstvo. Grim bil bi lahko kratko rekel: meni se ne dopada nos Bevka, ter odložil svoj posel. Grim ni hotel z večkratnim potovanjem oškodovati stavbeni zaklad. V obče pa je odgovornost njegovega klijenta Grima že nehala, kajti dve leti je že preteklo, od kar več ne nadzoruje.

G. dr. Mosche v jako obširnem in izvrstnem zagovoru brani g. župnika Mesarja, ki je delal po svojem najboljšem prepričanju le na korist stavbe. Da je bil slabo poučen, je krivda tistih, ki so imeli nalog, ga o tem poučiti, kako in kakim potom pravilno in postavno postopati. Zagovornik tedaj pričakuje, da bode sodišče, ozirajoč se na faktične odnošaje, g. župnika oprostilo.

Ne manj dovršeno in v stavbenih zadevah res strokovnjaško zagovarjal je g. dr. Zarnik Bevka. Slikal je Bevka, človeka-zidarja, ki si je kot samouk pridobil mnoge vednosti, kateri pa ni bil tak strokovnjak, da bi se mu izročila tako teška, s toliko odgovornostjo zvezana stavba. Bevk delal je kot navadni zidarski polir za 1 gld. 40 kr. plače na dan in za družega nič. Kako bi tedaj on bil odgovoren za posel stavbenega mojstra! Svojemu poslu je zadovoljil, več pa se od njega ni moglo in se ne more zahtevati. Zatorej nasvetuje zagovornik dr. Zarnik, da ni treba, kakor pri požaru „Ringtheatra“ na Dunaji, iskati žrtve, nego naj se njegov klijent Bevk kot nesreče nekriv osvobodi.

Razsodbo po dva dni trajajočej obravnavi smo že priobčili.

Zahvala.

Slavni odbor „Narodne šole“ v Ljubljani blagovolil je tukajšnji šoli mnogo različnega šolskega blaga darovati, in sicer: Lepopisnic, risank, spisnic, ploščic, kamenčkov, peres, držal, svinčnikov in pivnega papirja.

V imenu istinito uboge učeče se mladine — vsled zadnjega požara še tem ubožnejše — podpisani imenovanemu slavnemu odboru za ta ljudomili dar izreka najpriznanejšo zahvalo, želeč, da Bog nakloni še vedno več dobrotnikov društvu „Narodna šola“!

Vodstvo dvorazredne ljudske šole v Košanji,
v dan 8. marca 1883.

Andrej Legat,
nadučitelj.

Tuji:

10. marca.

Pri **Stonu**: Heutsch z Dunaja. — pl. Bogner iz Celovca. — Dr. Gärtner iz Maribora. — Valentinuzzi iz Vidma. — Engelhofer iz Kamnika.

Tržne cene v Ljubljani

dné 10. marca t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	64
Rež,	5	20
Ječmen	4	55
Oves,	3	9
Ajda,	4	23
Proso,	4	87
Koruz,	5	20
Leča	8	—
Grah	8	—
Fižol	9	—
Krompir, 100 kilogramov	2	86
Maslo, kilogram	—	98
Mast,	—	88
Speh frišen	—	66
„ povojen,	—	75
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	56
Telečje	—	48
Svinjsko	—	48
Koštrunovo	—	30
Kokoš	—	45
Golob	—	16
Seno, 100 kilogramov	2	94
Slama,	1	96
Drva, trda, 4 kv. metre	5	80
„ mehka,	4	—

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armich.

Dunajska borza

dné 12. marca.

Papirna renta	78	gld.	25	kr.
Srebrna renta	78	„	50	„
Zlata renta	97	„	70	„
5% marena renta	92	„	95	„
Akcije narodne banke	831	„	—	„
Kreditne akcije	311	„	20	„
London	119	„	85	„
Srebro	—	„	—	„
Napol.	9	„	49 1/2	„
C. kr. cekini.	5	„	64	„
Nemške marke	58	„	55	„
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	118	„
Državne srečke iz l. 1864.	100	„	167	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	97	„	65	„
Ogrska zlata renta 6%	120	„	25	„
„ 4%	88	„	75	„
„ papirna renta 5%	86	„	95	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	„	—	„
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	114	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	„	75	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	„	50	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	104	„	75	„
Kreditne srečke	100	gld.	170	„
Rudolfove srečke	10	„	20	„
Akcije anglo-avstr. banke	120	„	117	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	226	„	25	„

Žalujočega srca naznanjamo vsem sorodnikom, znanec in prijateljem pretužno vest, da je vsemogočnemu Bogu dopadlo, našo iskreno ljubljeno soprogo, oziroma mater itd., gospo

Jero Slovska, roj. Koman,

mesarico in posestnico,

danes dopoldne ob 1/4 na 7., v 52. letu njene starosti, po dolgi in hudi bolezni, prevideno s sv. zakramenti za umirajoče, pozvati na oni boljši svet.

Truplo predrage umrle se bode preneslo dné 13. marca ob 4. uri popoldne, iz lastne hiše št. 41, Poljanska cesta, na pokopališče sv. Krištofa. Sv. maše za ranjco se bodo brale v cerkvi sv. Petra.

Drago ranjco priporočamo vsem prijateljem in znanec v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, dné 11. marca 1883.

Franjo Slovska, soproga. **Janez, Avgust, Valentin**, sinovi. **Elizabeta Pacher**, roj. **Slovska**, **Albina**, hčeri. **Jožef Pacher**, zet. **Matevž** in **Marijana Koman**, stariši. (150)

Razglas.

Oskrbništvo graščine na Križi daje v svojem in v imenu posestnikov na desnem bregu reke Bistrice v Duplici na znanje, da se bo stavba jezú na desnem bregu Bistrice pri Duplici stavbenemu podjetniku oddala.

V to svrho bode obravnavo o ponudbah za minuendo-dražbo dné

21. sušca 1883.

dopoludne od 9. do 12. ure v Duplici (pri Kamniku), in sicer v hiši Franceta Škofic-a, po domače „Krulovca“.

Vsak podjetnik, ki hoče pri tej obravnavi licitirati, ima pred početkom obravnave položiti 100 gld. varščine.

Dotični stavbeni črtež bode pri obravnavi na ogled in ga vsakdo lahko tudi prej pri graščinskem oskrbniku na Križi ogleda.

Križ, dné 9. marca 1883.

Matija Vilčnik s. r.,
graščinski oskrbnik.

(149—1)

Reelna razprodaja.

Zaradi preselitve iz svoje dosedanje prodajalnice sem primoran v času od **1. do 20. marca** po **jako nižjih cenah** razprodajati svoje bogato založeno blago, obstoječe

v papirnih izdelkih, albumih, mapah, muzikalijah, galanterijskem blagu, kupčijskih knjigah in noticah, spisih za mladino, slikanih in molitvenih knjigah, pisalnem orodji za pisarne in šolo, slikah z oljnim tiskom, fotografijah, črnilah itd. itd. (121—9)

Karol Till v Ljubljani,

poleg Hradecky-jevega mostu.

V zalogi Ivana Giontinija v Ljubljani je ravnokar izšla (145—3)

Milica Polka (française),

v spomin 125letnice Vodnikovega rojstva

uglasbil Victor Parma.

Cena **40 krajo.**, s pošto **42 krajo.**

Pri naročbi šesterih izvodov se jeden navrže.

● Za zdravljenje v jeseni in po zimi. ●

Proti protinu. **Wilhelm-ov** Pr. u. trganju.

antiartritični, antirheumatični

kri čistilni čaj

Skazan kot siguran. Učinek izreden. Vspoh izbojen.

Mejnarodna svetovna razstava 1879. Sidney Hors concurs. Mejnarodna svetovna razstava 1880. Melbourne-ska zlata svetinja z diploma in specialnim priznanjem.

Fraňa Wilhelm-a,

lekarnarja v Neunkirchenu (N.-Oest.), rabil se je že mnogokrat in z vsestranskim vspohom za protin, trganje, zastarane dolgotrajne bolezni, vedno gnoječe se rane, spolne in kožne bolezni, ogree po životu ali licu, hraste, sifilitične otekline, nabasanje jeter in vrance, hemorojide, zlatico, hude živčne bolečine, mišične ali členeke boli, ž lodčen krč, zaprtje vetrov in trebušja, težavno uriniranje, polucije, slabosti, belo pri ženskah, škrofelje, bezgavke in druge bolezni.

Knjižica o zdraviških vspehih zadnjih 12 let franco in gratis.

Zavitki so razdeljeni v osem ščepcev po 1 gld.; kolek in zavijanje 10 kr.; dobi se pri **Fraňa Wilhelm-u**, lekarnarji v Neunkirchenu (N.-Oest.)

Osiguraj se, da ne kupiš ponarejatve, ter glej na znane znamke, ki so v več državah postavno varovane.

Ta čaj prodajajo:

V Ljubljani: Peter Lassnik;

v Postojni: Ant. Leban, lekarnar; v Škofjei Loki: Karl Fabiani, lekarnar; v Kranji: K. Šavnik, lekarnar; v Metliki: Fr. Wacha, lekarnar; v Novem Mestu: Dom. Rizzoli, lekarnar; v Kamniku: Jos. Močnik, lekarnar. (656—15)

● Za zdravljenje v spomladi in po leti. ●

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnenje, kislo podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja perek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vranici, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar **C. Brady**, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunjskeji cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešnaovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celji: lekar J. Kunferschmied. V Kranji: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenici vtisneno besede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljenost varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki ne majo teh znakov istinitosti, naj se zavrejo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj nznanijo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (148—79)

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.